

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เพื่อการท่องเที่ยว เชียงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา
จังหวัดสมุทรสงคราม
ชื่อผู้วิจัย : อัญชลี อติแพทย์
ปีที่ทำการวิจัย : 2553

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทาง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สำรวจสภาพปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทางการท่องเที่ยว เชียงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (2) เพื่อสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (3) เพื่อศึกษายุทธศาสตร์และนโยบายการส่งเสริม การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (4) เพื่อนำไปสร้างรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทาง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed methods research) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดย (1) การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง(In-depth interview se-mi structure) (2) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และ (3) ศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary research)

กลุ่มตัวอย่างที่ เลือกสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพได้จากการใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา และ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และผู้ให้บริการ จำนวน 60 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (In-depth Interview Semi-Structure) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ให้บริการในชุมชน 8 กลุ่ม จำนวน 252 คน โดยการสำรวจด้วยแบบสอบถาม (Questionnaires)

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพ ปัญหาหลักเกิดจากตัวบุคคล คือ ผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งผู้ที่ เป็นเจ้าของภาษาและผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองต่างไม่สามารถเข้าใจซึ่ง

กันและกันได้ถูกต้องตามสาระที่ต้องการสื่อสาร ปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือผู้ให้บริการไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ถึงแม้ว่าจะมีการให้ความช่วยเหลือในด้านการฝึกอบรม แต่ผู้ให้บริการไม่ได้นำความรู้ดังกล่าวมาใช้ สาเหตุของปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกิดจากผู้ให้บริการส่วนมากมีอายุสูง ไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ ไม่สามารถจำได้ ขาดความต่อเนื่องในการใช้ ไม่ได้นำไปใช้ในทันที หรือเกิดจากความเหนื่อยจากการทำงานจึงไม่สนใจที่จะฝึกฝนหรือเกิดจากความอายความไม่มั่นใจในตนเองที่จะสื่อสารใช้ภาษาไทยในการโต้ตอบบ้างซึ่งเป็นปัญหาต่อนักท่องเที่ยวที่ไม่เข้าใจภาษาไทย ผลกระทบของปัญหาที่มีต่อการท่องเที่ยว คือ ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว บริการ ผลิตภัณฑ์ กับนักท่องเที่ยวได้ นักท่องเที่ยวเองก็ไม่ได้ข้อมูลที่ต้องการ ผู้ให้บริการจึงขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สินค้าหรือบริการของตนเองได้อย่างละเอียด (2) ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของผู้ให้บริการ คือ ต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านงบประมาณและการจัดการ ในการให้ความรู้ที่เน้นทักษะการพูดและการฟัง โดยใช้สื่อที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอาชีพ นอกจากนี้การจัดทำป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษบอกสถานที่สำคัญๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการให้ความรู้ โดยมีข้อเสนอแนะในการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้กับภาษาอื่น เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น (3) ชุมชนท่าคามิยุทธศาสตร์และนโยบายการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (4) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม คือการใช้สื่อสมมุติภาพประกอบด้วยคำศัพท์หรือคำอธิบายที่มีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย แต่เล่มจัดทำเป็นชุดแยกตามกลุ่มอาชีพรวม 8 กลุ่ม นอกจากคำศัพท์แล้ว ควรจัดทำเอกสารภาษาอังกฤษฉบับย่อเพื่ออธิบายสรรพคุณของผลิตภัณฑ์ของชุมชน หรือประวัติย่อ ๆ ของสถานที่สำคัญ ๆ ในชุมชน โดยมีหน้าบันทึกกรณีที่ใช้พบคำศัพท์ใหม่ ๆ เมื่อจัดทำแล้ว องค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญให้การอบรมการใช้เพื่อผู้ให้บริการในพื้นที่สามารถนำไปใช้ได้เอง

Abstract

Research Title : A Self-directed Learning Model for Communicative English Using
for Eco-Tourism and Cultural Heritage Tourism in Tha-ka, Amphawa
District, Samut- Songkhram Province

Researcher : Anchali Atibaedya

Research Year : 2010

The purpose of the research on A Self-directed Learning Model for Communicative English Language Using for Eco-tourism in Thaka, Amphawa, Samutsongkram, aims (1) to study the problems of communicative English using for Eco-Tourism in Thaka, Amphawa, Samut Songkram; (2) to survey the need of communicative English using for Eco-Tourism in Thaka, Amphawa, Samut Songkram; (3) to study the province strategy and policy on encourage their people to use communicative English; and (4) to form a Self-directed Learning Model for Communicative English Language Using for Eco-tourism in Thaka, Amphawa, Samutsongkram. The research is an applied research. The researcher uses a mixed method: a semi-structured in-depth interview questions, a qualitative method for 20 English native speaker tourists, 20 English as second language tourists, and 20 Thai entrepreneurs selected by a purposive sampling technique, and questionnaires, a quantitative method for 252 Thai entrepreneurs selected by a purposive sampling technique. The qualitative data is verified by content analysis and the quantitative data is analyzed by SPSS program. The findings of this research are that (1) Major problems arising from the individual are: Thai entrepreneurs and tourists who are both native speakers and English as second language tourists failed to understand each other; some entrepreneurs cannot communicate in English, although there were some language training courses provided but they did not apply to their business. (2) The causes of these problems are aging, lack of basic knowledge of English, memory capability, lack of consistency in using, and lack of direct application. Some causes are the fatigue from working; therefore they do not desire to practice English. Some are the shyness and lack of confidence to communicate. The effects to the tourism are: some Thai entrepreneurs use Thai language that the tourists do not understand. The impacts of these problems are: the lack of opportunity to publish information of the major attractions of the Tha Kha tourism services, including community product details. of

(4)

communicative English using for Eco-Tourism in Thaka, Amphawa, Samut Songkram; the need of communicative English using for Eco-Tourism in Thaka, Amphawa, Samut Songkram; the strategy and the policy of the province to support their people to use communicative English;

and a Self-directed Learning Model for Communicative English Language Using for Eco-tourism in Thaka, Amphawa, Samut Songkram can be: a picture-book contained of illustration and its vocabulary both in English and Thai. Each book is particularly designed for specific area from 8 groups. Moreover, it will be useful to publish English leaflets containing the information of the local product or the history of the community attractions including a memo page for the user to note down new words. Most of all, financial support and technical experts prior to the launching of this model from both public and private organizations would be a great contribution.